

"א גליציאנער שטיקל תורה..."

בו יבואו עניינים שונים על סדר פרשיות התורה

בהגונו גדולי הדורות מאורי נאליציה

כולם אהובים כולם כהורים

להדש ולהעמיק בדת נפש משיבת מתן נחליאל

פרשת ויגש || גיליון רכ"ה

מהרו ועלו אל אבי.

משנה א – עשרה יוחסין עלו. בגמרא – ליתני 'הלכו' לארץ ישראל, ומשני דארץ ישראל גבוה מכל הארצות, ויליף מדכתיב **כי אם חי ה' אשר העלה מכל ארצות, ומדכתיב אשר העלה, שמע מינה שארץ ישראל גבוה וכו'.** קצת קשה דרש"י פירש בפרשת ויגש על פסוק **מהרו ועלו אל אבי, דארץ ישראל גבוהה מכל ארצות, ולמה לא יליף כאן מהאי קרא דהוא מתורה, ויש לומר דממהרו ועלו לא מוכח רק דארץ ישראל גבוה מארץ מצרים אבל לא מכל הארצות, אבל מפסוק זה דכתיב אשר העלה מכל הארצות מוכח דגבוהה מכל ארצות, ומה שכתב רש"י בחומש על קרא דמהרו ועלו דארץ ישראל גבוהה מכל ארצות לאו כוונתו דמוכח משם, אלא דכתב הכי משום דהאמת כן הוא אחר דילפינן מהאי קרא חי ה' וגו' ולא לילפותא כתב רש"י רק לפירש על הקרא וק"ל.**

ספר זרע יצחק על המשניות קידושין פ"ד משנה א' לגאה"ג רבי יצחק חיות אב"ד סקאליע

וירא יעקב את העגלות.

[ב] מדרש תלפיות ענף יוסף. כשראה יעקב את העגלות אשר שלח יוסף אמר, הא ודאי אני יודע שיוסף לא חטא באשת פוטיפרע, ואפשר להבינה כמשמעה, כי השמירה מידי עבירה מסוגל לשמירת הזיכרון ורמזו לך הכתוב – **ולא תתורו אחרי לבבכם ואחרי עיניכם למען תזכרו את מצות ה', והנה פירש"י – וירא את העגלות אשר שלח יוסף, סימן מסר להם שבשעה שפירש ממנו היה עוסק בפרשת עגלה ערופה, ובזה הוי קל להבין את המדרש, - כשראה יעקב את העגלות, זהו הסימן של פרשת עגלה ערופה ששלח יוסף להזכירו מה שלמד איתו, אמר, - הא ודאי אני יודע שלא חטא באשת פוטיפרע, וזה האות מחמת שיש לו זיכרון טוב לפני לזכור את תלמודו משעה שפירש ממני.**

ספר זרע אברהם על מדרשי פליאה לגאה"ג רבי אברהם זאב צבי הירשל מצאנז – ארה"ב

בני דן חושים.

בתורתו של רבי מאיר כתיב – **בן דן חושים, נראה לי ליתן טעם לשבח דוקא בתורתו של רבי מאיר כתב כן ולא בני, ... על פי דאיתא בגמרא דבבא בתרא [דף קמ"ג:] – ההוא דאמר נכסי לבני, והוה ליה ברא וברתא יע"ש, ופריך תלמודא, - תא שמע דכתיב **ובני דן חושים, אמר ליה רבא דילמא כדתנא דבי חזקיה, שהיו מרובים כחושים של קנים, ועיין תוספות שם, [שכתבו וז"ל -] ואף על פי שכשירד למצרים עדיין לא היו לו בנים כל כך, מכל מקום נקרא כן על שם העתיד (כדדריש אשר שם שמות אל תקרי שמות אלא שמות [ברכות ז:]).** ואיתא בגמרא דכתובות [דף י"ג:] אלמנה על שם מנה, ופריך גמרא אלמנה דכתיבא באורייתא מה איכא למימר, ומשני על שם העתיד, ומי כתיב קרא על שם עתיד, ומשני אין דכתיב שם הנהר חידקל ההולך קדמת אשור, ומי הוה, אלא על שם עתיד, ובגמרא דברכות [דף נ"ט.] איתא, אמר רמי בר חמא מאי חידקל, אמר רב אשי מימיו חדין וקלין, ואיתא בגלי רזיא, על הגמרא דעירובין [דף י"ג.] אמר רבי האי דמחדדנא מחבראי דחזיתיה לרבי מאיר מאחוריה, ואילו חזיתיה מקמיה הוה מחדדנא טפי, כי אחוריים של ראשי תיבות וסופי תיבות של מאיר הוא ק"ל, כי אחוריים של מ"ם הוא למ"ד, ואחוריים של ר' הוא קו"ף, תוכו הוא י"א, עם הכולל י"ב גימטריא 'חד', ששתה מים של חידקל, לכך היה חד מאוד בסוד רבי מאיר מאחוריה, אבל האותיות מקמיה היה ש"ן אז היה נשיא [היינו בתוספת האותיות י"א מאמצע שמו], והיה חידודו טפי כי אילולי היה נשיא היה מחדד התלמידים טפי, רק מרוב חידודו שלא יכלו לקבוע הלכה כמותו לא נעשה נשיא.**

ופירש שם הנהר חידקל ההולך קדמת אשור לשון שיר ושבח של ארץ ישראל דאורא דארץ ישראל מחכים, לפי זה אתי שפיר דוקא בתורתו של רבי מאיר, שסבר – חדקל שחדים וקלים ואשור לשון שיר וכו' ולא שנאמר הפסוק על שם העתיד, ועל כן היה כתוב בתורתו **בן דן חושים ולא בני דן, על שם עתיד כדעת תוספות שכתוב בני דן על שם עתיד, דהיה קשה ליה מי כתיב קרא על שם עתיד, ואין לומר כדאיתא בגמרא דכתובות דכתיב ושם הנהר חידקל כי לדידיה היה נקרא הנהר חדקל שמימיו חדים וקלים כנרמז בשמו של רבי מאיר, ולא שכתוב קרא על שם עתיד, על היה כתוב בן ולא בני.**

ספר נחלת יעקב עה"ת אות י"א בפרשתן לגאה"ג רבי יעקב אברהם אב"ד ראקאו וקראקא ואח"כ בלייפניק

וירא את העגלות ויאמר יעקב עוד יוסף בני חי.

איתא במדרש, - חי עומד בצדקתו, נראה לפרש על פי דאיתא בראשית חכמה, - החוטא בעריות תלמודו משתכח, ואמרתו טעם על זה על פי שאיתא בחיבור אדוני אבי ז"ל [נחלת יעקב עה"ת ככה"נ] - השכחה מסיטרא דנוקבא וזכירה מסיטרא דדוכרא, ואם כן כשחוטא בעריות אז מגביר עליו סיטרא דנוקבא ולכן שוכח לימודו, ועד כה סבר יעקב שנשכח יוסף בעריות, רק כששלח יוסף הסימן לאביו שפירש ממנו בפרשת עגלה ערופה, על כן, וירא יעקב את העגלות שזכר יוסף באיזה פרק פירש ממנו ולא שכח לימודו, שפיר אמר עוד יוסף בני חי עומד בצדקתו בזה שזוכר לימודו מוכח שחי עומד בצדקתו. ספר אבני שוהם [הנדפס עם ספר נחלת יעקב הנ"ל] עה"ת אות ט"ז לגאה"ג רבי שמריה זלמן מקראקא [וואידיסלאב] ואח"כ ראש ופרנס בלייפניק [בהג"ר יעקב אברהם הנ"ל אב"ד דשם]

ובני דן חושים.

איתא בתורתו של רבי מאיר כתיב וכן דן חושים, וצריך להמתיק הדבר, מה נשתנה תורתו של רבי מאיר שכתב גירסא אחרת בתורתו, ונראה לפרש על פי הגמרא דחולין [דף ע"ה:], בהמה שנשחטה ונמצא עובר חי במעיה טעון שחיטה, כמאן, כרבי מאיר דאומר עובר לאו ירך אמו, ובמסכת בבא בתרא [דף קכ"ג.] איתא, בעא מיניה אבא חליפא קרויא מרבי חייא בר אבא, בכללן אתה מוצא שבעים ובפרטן אי אתה מוצא אלא חסר אחד [-אתה מוצא שבעים חסר אחד]... הכי אמר רבי חמא [בר חנינא] זו יוכבד שהורתה היתה בדרך ולידתה היתה בין החומות, ומהורש"א פירש במסכת בבא בתרא [דף קמ"ג:] על בני דן חושים שחושים בן דן נחשב לשנים, ו[אם כן] הטעם הראשון [היינו במסכת בבא בתרא קכ"ג. - דשם איתא טעם ראשון דתאומה נולדה עם דינה וכו', והטעם השני הוא דנולדה יוכבד בין החומות וכו' או ייתכן דכוונתו לטעם הראשון בדף קמ"ג:] לקריאת חושים בן דן 'בני', או לטעם השני דהיו מרובים כחושים של קנה, ועיין במהרש"א שם בפנים ודו"ק] הוא למאן דאמר עובר לאו ירך אמן, ושפיר נחשב אמו ועובר לשנים, אבל אם עובר ירך אמו, אם כן אמו ועובר אחד המה, על כן דוקא בתורתו של רבי מאיר היה כתיב בן דן חושים כי לדידה דעובר לאו ירך אמו, אם כן נחשבת יוכבד לשנים היא ועובר, ואין צריך לחשוב חושים בן דן לשנים.

ספר אבני שוהם [הנדפס עם ספר נחלת יעקב הנ"ל] עה"ת אות י"ז לגאה"ג רבי שמריה זלמן מקראקא [וואידיסלאב] ואח"כ ראש ופרנס בלייפניק [בהג"ר יעקב אברהם הנ"ל אב"ד דשם]

ושמתם שרי מקנה.

מסורה ב' פעמים ושמתם, [א.]. ושמתם שרי מקנה [הב.]. ושמתם בארון, בפשיטות יש לפרש על פי דברי חז"ל דהשי"ת מנסה קודם [את מנהיגי ישראל] להיות רועי צאן, אם מרחם עליהם (ו)אז נעשה גם כן רועי צאן קדשים, כאשר כן היה ביוסף [בפרשת וישב] היה רועה את אחיו בצאן, וכן במשה רבינו ומשה היה רועה את צאן, וכן בדוד המלך ע"ה ויקחהו ממכלאות צאן [תהילים ע"ח], ותיבת בארון רמז לתורה וכדכתיב אין בארון רק שני לוחות, ולזה אמרו, מן ושמתם שרי מקנה, יזכו ושמתם בארון שיהיו שרי התורה רועי צאן, והבן.

עוד יש לפרש בהקדם דברי הגמרא מנחות דף צ"ט סף עמוד א' על הפסוק ושמתם בארון אשר שברת, תני ר' יוסף מלמד שהלוחות ושברי לוחות מונחים בארון, והיינו שגם השברי לוחות יניח בארון וצריך לנהוג בהם כבוד וכן לזקן ששכח תלמודו מחמת אונסו יעו"ש.

והנה כאשר יוסף הציג את אחיו לפני פרעה באומר ודברים כי המה אנשים מכובדים בעירים והיה להם רכוש גדול ועתה הינם במצב לא טוב ובאו לבקש די מחסורם, ודרך העולם כי המסכן הוא בזוי אף שהיה עשיר מקודם. ואולם פרעה רצה לכבדם ואמר לו ושמתם שרי מקנה על אשר לי שיהיו במשמרתם כמו שהיו בביתם בכבוד כיון שהענו ובאו לכאן מחמת אונס ראוי לכבדם וראיה משברי לוחות וזקן ששכח תלמודו שצריך לנהוג כבוד וכדרשת חז"ל הנ"ל מקור יוצא מהפסוק ושמתם בארון והבן.²

שו"ת נחלת אבי" על דחשו"ע לגאה"ג רבי אליהו תאומים פרענקיל אבד"ק פשעווארסק והגליל [בהקדמה בקו' מסורת התורה]

ולאביו שלח כו' מטוב מצרים.

ופירש רש"י [ד"ה מטוב מצרים] - שגר לו יין ישן שדעת זקנים נוחה הימנו. ובמצודת דוד [על מסכת מגילה ד"ה ולאביו] בשם כנסת יחזקאל³ על פי מה דאיתא בגמרא [כתובות קי"ב]. - וחברון שבע שנים נבנתה לפני צוען מצרים [במדבר י"ג, כ"ב], אפשר שיבנה לבנו הקטן קודם לבנו הגדול [כו'], אלא שנבנתה ז' פעמים מיופה מצוען, כלומר כל הפירות ומשקים ומאכלים דארץ כנען, היו ז' פעמים מעולים מפירות ומאכלי מצרים.

² והנה קשה להמליץ על פרעה הרשע מלך מצרים שהוא בעצמו לימד דבר זה, אלא כפי הנראה אצל יוסף הצדיק ראה הנהגה זו, שאדמת הכהנים לעבודה זרה של מצרים לא לקח מהם כדי להעמידם בכבודם, למען יכבדום המון העם, וכפי הנראה שלמד דרך ארץ זו מדברי חז"ל, וכן נפסק בהלכות צדקה גבי עני בן טובים וכו', ומזה למד פרעה כל זאת האמור כאן, ודו"ק.

³ הערת המהדירים - מכוון זכרון משה - בריננער - "שמעתי מהגאון המפורסם מוהר"ר יחזקאל נר"ו [אב בית דין וריש מתיבתא דקהלה קדושה אה"ו], כתבנו אודותיו ב'מפתח ספרים ותולדות מחבריהם' שבסוף הכרך השני, ערך 'מים יחזקאל'. וכך נדפס בספר 'הלכה אדם מישראל' בליקוטים שבסוף הספר בד"ת לפסוק זה ממה שמע 'לפרש מפי מורי חמי הרב הגאון החסיד מהור"ר אהרן ז"ל אב"ד דקהלה קדושה טרעבולי ולאטשוב'.

ולפי זה קשה, יוסף היה במצרים, ויעקב היה בארץ כנען, ושלח לו מטוב מצרים, והרי בכנען הכל משובח ממצרים. אולם איתא במפרשים⁴ דפעם אחת לשבעים שנה יורדין גשמים שמכלין כל היינות שבעולם.

ובאחשוורוש כתוב [אסתר א', ח'] השתיה כדת, שנתן לכל אחד יין שישן ממנו [מגילה י"ב.], ואם כן יעקב היה באותו פעם בן ק"ל שנים [בראשית מ"ז, ח'], ולשבעים שנים נתכלו כל היינות, אם כן לא היה ליעקב יין שהיה ישן ממנו, אבל במצרים אין יורדין גשמים לעולם [דברים י"א, י', עיין שם ברש"י], אם כן יוכל להיות במצרים יין שהיה ישן יותר מיעקב.

וזהו שאמר, - יין ישן שדעת זקנים נוחה הימנו, וזה לא היה בכנען רק במצרים, וזה מטוב מצרים⁵, עיין שם.

ספר פנינים יקרים עה"ת לגאה"ג רבי שמעון בצלאל ניימאן מטארנא - קראקא יו"ל מחדש ברוב פאר והדר ע"י מכון זכרון משה בראשות ידידינו הרה"ג ר' צבי בריננער שליט"א

בני דן חושים.

במדרש רבה איתא בתורתו של רבי מאיר מצאו - בן דן חושים, וצריך עיון מדוע היה צריך לכתוב כן, דהא נכתב על בני פלוא אליאב בפרשת פנחס, וגם בדברי הימים כתיב ובני איתן עזרא, אך יש לומר כי מסורת בידינו שחושים בן דן הרג את עשו, על כן רבי מאיר דנפק מעשו כמו שכתבו בגיטין ע"כ כתוב בתורתו בן דן, כי רבי מאיר דייק בשמא, ולכן כתוב בן דן **חושים** שהיה חש וממהר בזריזות יתירה קודם חקירה ודרישה ולזה נקרא חושים שעשה מהר ובזריזות בלי חקירה ודרישה⁶.

ספר מהרש"מ הכהן עה"ת לגאה"ג רבי שמואל מאיר האללענדער אב"ד אמסאנא

יילקט יוסף את כל הכסף הנמצא בארץ מצרים ובארץ כנען בשבר אשר הם שוברים.

... ופעם אחת פרשת מקץ היה רבינו דודי מזידיטשויב ישן בלילה וראה בחלום שנכנס להיכל של רבינו בית יוסף זלה"ה וראה שם שיושבים הרבה תלמידי חכמים במתיבתא זו אצל רבינו בית יוסף וכמה מגדולי החכמים שהכיר אותם מזה העולם וכמה מהם אשר לא נודע אותם ובתוכם היה יושב גם כן אא"ז הגאון הקדוש מו"ה אלכסנדר זלה"ה, ומיד כשבא רבינו זלה"ה למתיבתא זאת עמד רבינו בית יוסף מכסא ואמר 'ברוך הבא ר' הערשלי זידיטשווער!' וביקש מרן בית יוסף מרבינו דודי שיאמר לו איזה דבר תורה, והשיב לו רבינו דודי 'כאן יושבים גדולי תלמידי חכמים שעוסקים בנגלות התורה ואני כל עסקי בסודות התורה, אף על פי כן אומר לכם חידוש אחד מנגלות התורה שראיתי בפרשה זו בשבוע זו, כתיב **ויילקט יוסף את כל הכסף הנמצא בארץ מצרים ובארץ כנען בשבר אשר הם שוברים** ואמרו רז"ל שכל הכסף והזהב שנמצא בעולם לקט יוסף והביאו למצרים עד שלא היה להם ליתן ליוסף אלא הצלמים עבודה זרה שלהם שהיו של כסף ושל זהב והביאו ליוסף עבור אכילתם.

ואם תאמר היאך הותר יוסף ליקח מהם עבודה זרה שלהם כיון שאסור להנות מעבודה זרה, לזה השיב הכתוב **בשבר אשר הם** - היינו לשון שבירה וכתיתה מכמו שהיה, והיא הלכה, כשהגוי מבטל בעצמו עבודה זרה שלו מכל וכל אז מותר לישראל להנות ממנו, עד כאן, והשיב רבינו בית יוסף לרבינו דודי מזידיטשויב - 'טוב דברתם וחדשתם בתורה הקדושה'...

ספר זהר חי לגאה"ק רבי יצחק אייזיק יהודא יחיאל סאפרין אבד"ק קאמארנא בהקדמת הספר לבראשית

מגילה עפה - מכתבים למערכת

לכבוד עורך הגיליון 'א גאליציאנע שטיקל תורה' הי"ו.

הנה ראיתי שהבאת כמה וכמה פעמים מספר 'ליקוטי בתר ליקוטי' לגאון ר' שמואל אלטער זצ"ל, שזקיני הגאון רבי שמואל היבנער היה בידידות עמו, וגם מקובל במשפחתנו שהרבנים הגאונים לבית אלטער הינם שארי בשרינו אולם אין ידוע כיצד, אולי למי מקוראי הגיליון פתרונים, וכן ראיתי שהובאו דברי תורה מש"ב הגאון רבי יחיאל מיכל הובנער אב"ד ניזנאב, לכן אמרתי לשלוח לך פרפרת נאה מזקיני הגאון רבי שמואל הובנער זצ"ל.

הבאתי קצת מדברי תורתו מכת"י בספרי 'מאכסניא של תורה' (וגם הובא שם קצת תולדותיו וסיפור קורותיו בשעת המלחמה ועוד דברים חשובים בסוף הספר) ואביא מד"ת לפרשת ויגש: **ויאמר בי אדני ידבר נא עבדך דבר באזני אדני וגו'.** (מד יח).

⁴ הערת המהדירים - בספר 'הלכה אדם מישראל' המוזכר בהערה הקודמת הביאו בשם הירושלמי.

⁵ אולי יש גם לרמוז עפ"ד הירושלמי קידושין פ"ד ה"א דאחת לשישים שבעים שנה הקדוש ברוך הוא מביא דבר לעולם ומכלה את כל הממזרים, ואולי זה היה רמז יוסף ליעקב, שכשם שאין גשמים יורדים לכלות היינות הישנים במצרים אחת לשבעים שנה, כך אין צריך דבר לכלות הממזרים אחת לשבעים שנה, כי לא חטא באשת פוטיפר, וזהו ע"ד 'נכנס יין יצא סוד' ד'סוד ה' ליריאוי' דבן עזאי ריש מסכת סוטה, ודו"ק.

⁶ והיינו להמתיק הענין כי יעקב ירא היה להרוג את עשו שיצא ממנו רבי מאיר ואילו חושים לא היה ירא מזה והרגו, כי יעקב ירא שלא יצא מזה מניעת סיבת לידת רבי מאיר, וחושים לא חשש לזה, לכן כתב עליו רבי מאיר זה, 'בן' דן', היינו הבין ודן בקיצור ובזריזות 'חושים' והרגו לעשו קודם דרישה וחקירה, ודו"ק. [ובלא"ה קצת לא מובן קשר הדברים לכאן' הכתובים בקיצור נמרץ].

א. ופי' רש"י: יכנסו דברי באזניך. ועי' במזרחי וז"ל: לא שבקש לדבר באזניו ממש כי אין מנהג ההדיוט לדבר עם המלך או עם העומד במקומו ופיו באזניו עכ"ל. וכן כתב הגור אריה "שאינן לפרש כמשמעו" וכו'. נראה שהם מפרשים שרש"י בא לאפוקי מפשטות משמעות הפסוק, - שמלשון הקרא משמע שבקש לדבר באזניו ממש אמנם מפשטות לשון הפסוק משמע שבקש לדבר באזניו ממש. וצריך טעם.

ומצאתי בכ"י של זקניי זצ"ל שנתן טעם לזה, וז"ל: ידבר נא עבדך דבר באזני אדוני. עי' סנהדרין לט. א"ל קיסר לר' תנחום וכו' מיהו כל דזכי למלכותא לשדיוה לביבר'. לפ"ז המתווכח עם המלך יתחייב בממ"נ. אם ינצח לפי שמבייש למלך בין אם ינוצח [וממילא חייב מיתה] לכן בקש יהודה לדבר עמו ביחידות שלא יבויש, עכ"ל של זקניי זצ"ל.

ועוד חזון למועד להאריך בתולדותיו ופעלו הרב לחיים ולהרחבת גבולות התורה, ואכמ"ל.

בכ"ר ובידידות
משה הובנער⁸

ובני דן חושים.

וצריך עיון דבני לשון רבים הוא, [ודרשת חז"ל ידועה], ואפשר לפרש גם על דרך הפשט, דשני בנים היו לו [לדן] בשם חושי, [ע"ד חושי הארכי], א' נקרא חושי הגדול וא' חושי הקטן⁹, ושניהם יחדיו נקראו חושים בלשון רבים, [ע"ד אהרונים], ועל כן מסיים הקרא שפיר כל הנפש הבאה לבית יעקב שבעים, ויש לי קצת סמך ראיה לזה מלשון הבראשית רבה [פא"ד], - יש אומרים הקדוש ברוך הוא השלים מנין ע', ויש אומרים חושים בן דן השלים המנין ע"ש, ואפשר לזה כיון גם בעל אבן עזרא ע"ש.

ספר דבש וחלב עה"ת לגאה"ג רבי מנחם מאנדיל קרענגיל מקראקא

... ומזה הטעם נמי במה שמבואר במד"ר בראשית צ"ד בתורתו של רבי מאיר מצאו כתוב וכן דן חושים ולפנינו כתיב ונבי דן חושים, והוא גם כן מטעם הנ"ל, שבספרו על תורה או בספר תורתו כתב בצדו כן בכדי שלא נטעה ולומר שהרבה בנים היו לדן ונקראו כולם על שם אחיהם חושים בעבור כבוד משפחתו, כפירוש רש"י כמו זה בשאר בתי אבות בפרשת פנחס, לכן כתב בצד ספר תורתו או בספר של תורה, וכן דן כלומר שלא היה לו רק בן אחד...

ספר כבוד חכמים על רש"י עה"ת פרשת בראשית לגאה"ג רבי חיים קנאללער מפשעמישל

תהא נשמתם צרורה בצרור החיים

לע"נ מרן הגאה"ק רבי נפתלי צבי בהגאה"ק רבי מנחם מענדל אב"ד ראפשיץ ובעל זרע קודש' לעילוי נשמת מרן הגאה"ק רבי אליעזר בהגאה"ק רבי נפתלי צבי הורוויץ אב"ד דזיקוב מרן הגאה"ק רבינו מאיר בן הגאה"ק רבי אליעזר הורוויץ אב"ד דזיקוב ובעל 'אמרי נועם' מרן הגאה"ק רבינו משה בן הגאה"ק רבינו אליעזר הורוויץ אב"ד ראזוואדוב מרן הגאה"ק רבינו יהושע בן הגאה"ק רבינו מאיר הורוויץ אב"ד דזיקוב ובעל 'עטרת ישועה' מרן הרה"ק רבי דוד משה בן הרה"ק רבי אליעזר זאב ראזענבוים מקרעטשיניף זיע"א מו"ר הגאון האדיר פוה"ד ובעל 'שבט הלוי' הגה"ק רבינו שמואל בן רבי יוסף צבי הלוי וואזנר זיע"א מו"ר בנו הגאון האדיר בעל 'מחשבת הלוי' הגה"ק רבינו חיים מאיר בן רבינו שמואל הלוי וואזנר זיע"א מו"ר הגמ"ר ר' שמואל אברהם צבי ב"ר משה חיים גרינפעלד זצ"ל בעל 'מוצל מאש' מרת חנה ב"ר מנחם צבי

לע"נ אחד המיוחדים שבחבורה, ראש וראשון לכל דבר שבקדושה בכלל וקדשי בית בעלזא בפרט

הרה"ח ר' מרדכי אברהם יצחק בן יבלט"א ר' אביגדור אהרן קליין הי"ו

נלב"ע מוצש"ק חנוכה א' טבת תש"פ

לע"נ הגה"צ רבי אברהם אליהו בן מרן רבינו שמואל הלוי וואזנר זצוק"ל

הרה"ח ר' אברהם ביבלט"א מנחם הכהן שפיצער ז"ל

הבחור צבי שמעון ז"ל ביבלט"א ישעיהו הכהן זורגר

לע"נ רבי אלופי ומיודעי הגאון החסיד רבי מרדכי דוד בן הרה"ח רבי אפרים צוויבל זכר צדיק לברכה

לע"נ רבי אלופי ומיודעי תלמיד מובהק למרן השבה"ל הרבני החסיד הרב ר' אברהם יהודא בהרה"ח ר' עמרם גאלדשטיין ז"ל

לע"נ הרבנית הצדקנית מרת חיה חנה טווערסקי ע"ה בת הגה"ק רבינו משה יהושע בעל הישועות משה' מוויזניץ צוקללה"ה ולעילוי נשמות כל אהב"י שנעקה"ש ולרפואת כל הפצועים ולזכות כ' ל אהב"י הנתונים בצרה ובשביה וכל בני ישראל די בכל אתר ואתר הקב"ה ישמרנו מכל צרה וצוקה ומכל תקלה וכל קטטה ומכל נגע ומחלה ומכל פחד ובהלה ויפרוש עלינו סוכת שלומו בביאת גוא"צ ברחמים גדולים בב"א

יו"ל ע"י מערכת "א גאליציאנע שטיקל תורה"

עורך הגליון:

הר"ר חיים משה הכהן זורגר הי"ו

תשפ"ה

לכל ענייני הגיליון ניתן לפנות אל המערכת

agalitsyaner@gmail.com

0533130444 - לתרומות הנצחות וכו' -

⁷ ובדומה לזה ע' במס' ע"ז דף יו"ד ע"ב.

⁸ הוא הגאון המחבר 'מאכסניא של תורה' שליט"א - ותשו"ח לו.

⁹ ועל זה אפשר להמליץ דלרבי מאיר שהיה כתוב בתורתו 'בן דן', נאמר דרבי מאיר חייש למיעוטא, היינו קטן אחד, בנו היחיד של חושים, אבל למיעוטא דמיעוטא, היינו שלקטן הזה ישנו אח-קטן ממנו, לזה לא חייש, ודו"ק.